

Jorge Campmany

Jutjat Social nº 21
Rda. de Sant Pere, 52 2ª planta
Barcelona

NIG: 08019 - 44 - 4 - 2012 - 8043498

Actuacions nº **0908/12**

SENTENCIA nº 24/15

Barcelona, 23 de gener de 2015.

Ramon Llena Miralles, Magistrat titular del Jutjat Social nº 21 d'aquesta Ciutat, vistes les actuacions nº **0908/12**, promogudes per ~~XXXXXXXXXX~~ contra Institut Nacional de la Seguretat Social, en reclamació per **Incapacitat permanent**, i considerant els següents:

I.- ANTECEDENTS

Primer.- El dia 14/09/2012 es va repartir a aquest Jutjat demanda subscripta per la part actora, en la que demanava es dictes Sentència que li reconegués el grau d'Incapacitat Permanent Absoluta, amb la prestació corresponent.

Segon.- Admesa a tràmit i assenyalada data de judici, va tenir lloc el dia 20/01/2015 amb la compareixença de la part actora assistida de l'advocat Jorge Campmany Vilaseca, i per la part demandada, Institut Nacional de la Seguretat Social representat i assistit per l'advocada de la seguretat social Isabel Mendoza Arnau. Iniciada la vista, en unitat d'acte, es varen formular les alegacions, proposar i practicar les proves admeses, i exposar les conclusions que consten en l'enregistrament del judici.

Tercer.- En la tramitació d'aquest procediment s'han observat les prescripcions legals, excepte, en el seu cas, les relatives a terminis, que no han pogut complir-se pel volum d'assumptes repartits i acumulats que simultàniament es tramiten al Jutjat.

II.- FETS PROVATS

Primer.- El demandant [REDACTED], nascut el dia [REDACTED], i afiliat a la Seguretat Social amb el nº [REDACTED] prestava serveis com a Comercial - visitant per compte d'altri.

Segon.- A sol·licitud de la part interessada, instada el dia 24/02/2012. Es va iniciar expedient per a la valoració d'Incapacitat Permanent, la Comissió d'Avaluació d'Incapacitats, el 30/03/2012 va emetre informe-proposta, i l'Entitat Gestora demandada va dictar resolució el dia 18/04/2012, en la que no es reconeix el demandant en situació d'Incapacitat Permanent ni en cap grau d'incapacitat, derivada de Malaltia Comuna, i com a conseqüència del següent quadre clínic: "Insuficiencia renal cronica terminal; en hemodialisis desde 2009; en lista de espera para trasplante renal; vasculopatía periférica con obliteración de aneurisma poplitea en 2004; ha precisado diferentes intervenciones con evolución tortuosa; actualmente claudicación a unos 150m. en extremidad inferior izquierda; cardiopatía isquémica desde 2000; portador de cuadruple pontaje artro-coronario".

Tercer.- Disconforme amb l'anterior resolució, va interposar Reclamació Prèvia que fou desestimada per nova resolució de 25/06/2012.

Quart.- Les lesions que afecten el demandant, amb el caràcter de cròniques o la qualificació de permanents i presumiblement definitives, son les descrites a la Resolució Administrativa i esmentades en l'anterior apartat segon.

Cinquè.- La base reguladora mensual de la prestació demandada és: 601,51€ pel grau d'Absoluta. I els efectes econòmics des de 24/02/2012.

Sisè.- El demandant acredita un total de 12.041 dies cotitzats sense períodes superposats, tanmateix la darrera cotització data del 30/6/2002, de manera que en els 10 anys immediatament anteriors a la data de la sol·licitud, acredita únicament 146 dies cotitzats.

Setè.- Des del 30/6/2002 el demandant ha estat inscrit al Servei Públic d'Ocupació entre el 25/1/2006 i el 2/5/2006 en que va causar baixa per no renovació de la demanda, del 7/5/2008 al 10/11/2008 en que va causar baixa per no renovació de la demanda, i des del 20/11/2008 a data que no consta, però en tot cas posterior a 10/2/2012.

Vuitè.- El demandant va patir IAM l'any que va requerir intervenció amb 4 by-pass el 19/5/2000. El 2002 es intervingut practicant trasplantament renal per insuficiència renal crònica. A l'agost de 2004 presentà isquèmia subaguda de l'extremitat inferior dreta secundària aneurisma popliti i es intervingut practicant resecció de l'aneurisma i revascularització. Paral·lelament el 30/8/2004 es produeix fracàs renal agut efectuant diverses fasciectomies. El febrer de 2005 es practica exclusió de aneurisma popliti esquerra amb by-pass femoro-popliti, que al maig de 2005 s'oblitera produint claudicació intermitent que requereix nou by-pass femoro-popliti. El febrer de 2009 infecció de by-pass femoro-popliti esquerra que requereix resecció i lligadura de arteries femoral i popliti. Des de setembre de 2007 empitjorament de la funció renal, intentant el 25/3/2009 instal·lar catèter per a diàlisi peritoneal que finalment no fou possible, i es pauta tractament substitutiu de hemodiàlisi via catèter tunelitzat en V.Jugular dreta tres dies a la setmana.

III.- FONAMENTS JURÍDICS

PRIMER.- Justificació dels fets provats.

Els fets que es declaren provats, s'han deduït, conforme al que disposa l'artº 97.2 de la Llei de Procediment Laboral, del contrast i valoració del conjunt dels distints mitjans de prova practicats i demés elements de convicció, tanmateix de manera preeminent o fonamental, s'han obtingut en particular dels següents elements probatoris:

El primer, segon i tercer, resulten del que consta a l'expedient administratiu unit a les actuacions i de les compatibles al·legacions de la demanda.

El quart resulta de la valoració conjunta dels diferents informes mèdics i proves diagnòstiques que consten a les actuacions i aportats per les parts al judici, així com dels corresponents dictamins mèdics

proposats, a instància de part, com a prova pericial, i respectivament ratificats per la Dra. Cerecedo Guillan.

El cinquè és conforme per ambdues parts tal i com expressament han posat de manifest durant la vista.

El sisè resulta dels informes de cotització i el que consta a l'expedient administratiu en matèria de cotització, tenint en compte la rectificació del total de dies efectuada en la resolució a la reclamació prèvia.

El setè resulta dels certificats de la Oficina de Treball de Premià de Mar del Servei d'Ocupació de Catalunya, que aporta el demandant a les actuacions i consta també a l'expedient administratiu.

El vuitè resulta dels diferents informes mèdics i l'historial clínic que aporta el demandant en el seu ram de prova.

SEGON.-Doctrina del parèntesi.

S'ha consolidat jurisprudencialment la denominada "doctrina del parèntesi" mitjançant la qual es fa la ficció de eliminació del còmput determinats períodes sense obligació de cotitzar per a mitigar el rigor de la carència específica per a accedir a la prestació d'incapacitat permanent, i això amb finalitats de justícia material, sovint qualificades com a humanitzadores, en consideració a circumstàncies específiques que poden justificar, d'alguna manera i per raons d'infortuni o alienes a la voluntat del beneficiari, haver descuidat el manteniment de l'activitat laboral cotitzada.

Són consolidades com a situacions de parèntesi: 1- les de atur involuntari amb inscripció com a tal en la Oficina d'Ocupació, que posa de manifest la voluntat de laborabilitat del beneficiari i la voluntat de mantenir-se en actiu. 2- La antiga situació de Invalidesa Provisional, en que esgotada la incapacitat temporal es mantenia la situació de malaltia sense constatació de cronicitat de lesions que permetessin accedir a la incapacitat permanent, aquesta era una situació sense obligació de cotitzar que es perllongava considerablement i podia fer miques el requisit de carència específica. 3- Els períodes de internament en establiments penitenciaris, especialment quant el reclus ha desenvolupat activitat en el Centre o voluntat de desenvolupar-la. 4- La percepció de prestacions no contributives de incapacitat durant la qual tampoc es cotitza. 5- L'existència constatada de greu malaltia que justifica haver descuidat el manteniment en situació d'alta o assimilada. 6- Els períodes relativament curs en que el beneficiari deixa d'estar en

situació de inscripció de demandant d'ocupació, que revelen la voluntat de no apartar-se definitivament del mercat de treball, matisant aquí la jurisprudència, que la valoració de la brevetat dels períodes s'ha de relativitzar tenint en compte el període total de cotització del beneficiari i la vida laboral que ha mantingut.

Quant a la aplicació de la doctrina del parèntesi, la jurisprudència l'ha aplicat tant fent consideració d'un únic parèntesi en funció de la circumstància, fins i tot en situacions com les del darrer supòsit anterior, en que hi ha alternança de períodes de inscripció com a demandant en la oficina d'ocupació, i períodes de interregne fins a la propera inscripció, considerant-los conjuntament com un únic parèntesi, o situacions en que s'han considerar múltiples parèntesis si concorren en cada un d'ells tals circumstàncies, i singularment quant hi ha alternança de períodes de activitat laboral amb altres sense activitat, doncs el que es considera es la voluntat de mantenir-se actiu i inserit en el denominat mercat de treball.

En aquests cas en troben en una doble situació, per una banda hi ha una alternança del demandat a inscriure's com a demandant d'ocupació en la oficina de l'atur, situació que abasta un total de 1478 dies dels 3527 que va romandre sense cotitzar anteriors a la sol·licitud.

En tots els casos, la pèrdua de la inscripció es per la no renovació de la demanda, i en l'anàlisi dels períodes de no inscripció, a banda d'un període molt breu de tant sols 10 dies entre el 10 i el 20 de novembre de 2008 que sens dubte es deu a un error i que als efectes que aquí ens ocupen, no seria computable, s'observen dues llacunes importants, una de 1305 dies entre el 30/6/2002 i el 25/1/2006, i un altre de 736 dies entre el 2/5/2006 i el 7/5/2008.

D'altra banda, ens trobem que el demandant ha patit importants malalties que sens dubte l'han dut a la situació actual de discapacitat, i precisament el gran període en que el demandant descuida la inscripció en l'oficina de ocupació coincideix amb el període mes convuls de malaltia del demandant, quant precisament el 2002 li es practicat transplantament renal, amb fracàs renal un temps després, una posterior isquèmia subaguda per aneurisma popliti que requereix by-pass, primer al costat dret i que mes tard es repeteix al costat esquerra, període en que precisa innumerables ingressos hospitalaris i una atenció sanitària continuada, amb problemes que sens dubte generen una important preocupació per la salut que en aquestes situacions límit empetteixen i lògicament posterguen a un segon pla qualsevol altra circumstància, inclosa evidentment la situació d'inscripció com a demandant d'ocupació, que esdevé una circumstància purament teòrica, doncs els greus

problemes de salut tampoc permeten materialment atendre cap ocupació.

Si juntament a l'anterior, tenim en compte que el demandant ha mantingut una dilatada i constant activitat laboral cotitzada durant 32 anys, i que de fet, podia haver sol·licitat anteriorment la incapacitat permanent, doncs hi concorren des de fa anys patologies cròniques suficientment disfuncionals com per a obtenir un grau de incapacitat permanent, que fins i tot el descuit d'aquesta sol·licitud efectuada tardanament revelen el grau de preocupació per la salut capaç d'absorbir i minimitzar qualsevol altre interès, esdevé tot plegat una poderosa raó de justícia material reconèixer al demandant l'accés a la incapacitat permanent, evitant que la manca d'una nominal carència específica ho impedeixi, i per tant, escau considerar en aquest cas la doctrina del parèntesi, considerant com a tal el que va del 30/6/2002 a 2/5/2006 per causa de malaltia i posterior alta com a demandant en la oficina d'atur, i també el període compres entre el 7/5/2008 fins a la data de sol·licitud de la incapacitat permanent, com a període inscrit com a demandat d'ocupació amb un breu lapsus de 10 dies intrascendent a l'efecte.

En conseqüència, considerant els anteriors parèntesis, el demandant compleix el requisit de carència específica i cotització per accedir a la prestació d'incapacitat permanent.

TERCER.- Valoració funcional i qualificació de la incapacitat permanent.

Incapacitat Permanent Absoluta, es aquella situació derivada de limitacions orgàniques o funcionals, que impedeix desenvolupar, amb normalitat, qualsevol professió u ofici, el que no necessàriament implica impossibilitat material per realitzar tota activitat, sinó únicament les activitats necessàries que conformen una professió, amb els nivells de dedicació, activitat i rendiment normalment exigibles.

En aquest cas, la naturalesa i grau d'afectació de les lesions que pateix la part actora, son de tal magnitud i disfuncionalitat que no hi ha oposició a la qualificació d'incapacitat permanent absoluta postulada per la part acora. Així s'ha posat de manifest durant el judici en que no s'ha qüestionat el grau, i també en la mateixa pericial medica proposada per l'Entitat Gestora, que conclou que el demandat te limitacions per a tot tipus d'activitat laboral.

Per tant, escau l'acceptació integral de la demanda, i amb revocació de la resolució administrativa impugnada, declarar al demandant en

la pretesa situació d'incapacitat permanent en grau d'absoluta i per a tota activitat laboral, amb els efectes prestacionals inherents.

QUART.- Impugnació de la Sentència.

Contra aquesta Sentència, i per raó de la matèria sobre la qual es pronuncia, d'acord amb allò que estableix l'art. 189.1 de la Llei de Procediment Laboral, es pot interposar Recurs de Suplicació..

Atesos els anteriors antecedents, fets i fonaments,

DECIDEIXO :

Acceptar la demanda interposada per [REDACTED] contra Institut Nacional de la Seguretat Social, per tant:

- 1- Revoco la resolució administrativa impugnada, i declaro el demandant en situació d'Incapacitat permanent en grau d'Absoluta, derivada de Malaltia Comuna, amb dret a percebre una prestació mensual i vitalícia del 100 per cent de la base reguladora de 601,51 € mensuals, mes les revaloritzacions i millores corresponents, amb efectes econòmics des de 24/02/2012.
- 2- Condemno al demandat Institut Nacional de la Seguretat Social a reconèixer i abonar l'esmentada prestació.

Notifiquen aquesta Sentència a les parts, feu-los saber que no es ferma, i que poden interposar-hi Recurs de Suplicació davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini dels cinc dies següents a aquesta notificació, el qual s'haurà d'anunciar en aquest Jutjat per escrit o per compareixença. Si el recurrent es l'Entitat Gestora, és imprescindible que aporti certificació de que comença l'abonament de la prestació reconeguda i que la mantindrà durant la tramitació del recurs, i si es la Mútua o l'empresa, hauran d'acreditar haver ingressat el capital-cost de la Pensió a que hagi estat condemnada, a la Tresoreria de la Seguretat Social en el termini de cinc dies posteriors a la notificació de l'import, i en qualssevol cas, tot aquell recurrent que no sigui beneficiari de justícia gratuïta, ha d'acreditar, en el mateix termini, haver efectuat un dipòsit per a recórrer per import de 300,00 euros al Banco Santander, compte de consignacions judicials IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274, amb els següents 16 díigits corresponents al procediment: 0604000069090812.

Així com acreditar, al moment d'interposar el recurs, la liquidació de la taxa prevista a la Llei 10/2012 de taxes en l'administració de justícia, en la quantia determinada en el seu artº 7, sempre que no es gaudeixi de l'exempció prevista a l'art. 6.5 de la Llei 1/1996 d'Assistència jurídica gratuïta, ates que conforme al artº 8.2 de l'esmentada Llei 10/2012, té el caràcter de requisit d'admissibilitat, amb capacitat de precluir el tràmit en cas de no verificar-ho en temps i forma.

Per aquesta Sentència ho pronuncio, mano i signo.